

Publicerad 2008-10-04 08:43 av opheliavampira

Tror jag är bättre än så

I natt

kom mina kärleksfulla ord om dig

tillbaka till mig

hemlösa liksom

och grät över att du inte läst

lyssnat

eller brytt dig

kanske ville du ha mig

för att du inte kunde få mig

där i början

och om du undrar

så drar jag på mig

blickar

från dessa karlar

längs livets vägar

och jag skakar av mig allting

tar inget med mig hem

för dina brännmärken svider

gör mig sårbar

onåbar

ointresserad

men jag har inte längre luggen

för ögonen

för jag möter

mina dagar

med öppen likgiltighet

och lär mina dumma tårar

att sluta rinna

för dig

ensamheten i detta ingenting

skaver

gör ont i mig

och jag skriver ner mina ord

i den tystnad som du omringar mig med

men de flyger inte längre till dig

utan stannar

och lägger sig snällt i högen av andra ord
om samma du

beklagar
att jag älskar dig
gör jag
för ingenting sårar mer
än känslan
som du matar mig med
med att inte säga någonting

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren opheliavampira med Poeter.se id #21977 innehar upphovsrätten